

BKJ i nedovoljno zauzimanje pojedinih ordinarija. Deseta obljetnica izdanja tih dokumenata i proslava naših vjernih i euharistijskih jubileja dobra je prigoda da se pokuša ispraviti propušteno.

U tome bi uvelike mogao pomoći najavljeni zbornik radova spomenutoga znanstvenog savjetovanja u kome će se naći održana predavanja: *Liturgija i kateheza* (dr. Alojzije Hobljaj), *Direktorij o misama s djecom*, liturgijsko-katehetska analiza (dr. Vladimir Zagorac), *Kanoni za mise s djecom*, katehetsko-liturgijski prikaz (prof. Franjo Grujić), *Glazba u misama s djecom*, muzikološka načela i kriteriji (Pero Gotovac). Ako se tim teoretskim predavanjima pridodaju iskustva pastoralaca s terena i uzmu u obzir iskustva drugih naroda, mogla bi se na temelju toga stvoriti neka konkretna usmjerenja. To je puno više i teže od običnog provođenja dokumenata na živi jezik. Ali treba pokušati bez velike bojazni da će biti nedostataka. Jer, najveći je nedostatak ništa ne poduzimati. Zbog toga svaki pokušaj treba pozdraviti i podržati kao doprinos da djeca u obredima i molitvama Crkve lakše shvate značenje mise i potpunije se uključe u život Crkve.

M. Babić

»DAR OTKUPLJENJA«

APOSTOLSKA POBUDNICA IVANA PAVLA II.

*25. ožujka 1984. papa Ivan Pavao II. uputio je redovnicima i redovnicama Apostolsku pobudnicu pod naslovom »Dar otkupljenja« koja osvjetljava redovničko posvećenje svjetlom otajstva otkupljenja. Donosimo u hrvatskom prijevodu dio teksta pobudnice koji se odnosi na liturgiju.**

7. Zvanje vas je privedelo na redovničko zavjetovanje, kojim ste se posvetili Bogu po služenju Crkve i ujedno uključili u svoju redovničku obitelj. Zbog toga vas i Crkva drži prvenstveno za ljude »posvećene« Bogu posvetom u Isusu Kristu kojem ste jedinom predani u svojinu. Tim je posvećenjem određeno mjesto koje zauzimate u velikoj zajednici Crkve, naroda Božjega. Isto posvećenje unosi ujedno u sveopće poslanje toga Božjeg naroda posebno bogatstvo duhovnih i nadnaravnih sredstava: posebni oblik života, pružanje svjedočanstva, vršenje apostolata, čuvajući vjerno poslanje svoje ustanove, njezinu identičnost i njezinu duhovnu baštinu. Sveopće poslanje naroda Božjega počiva i temelji se na misijskom poslanju samoga Krista — proroka, svećenika, kralja — u kojem

⁴ Notitiae, 20/1984, 239-241.

su svi dionici na različite načine. Svojtveno dioništvo Bogu posvećenih podudara se s oblikom vašeg ucjepljenja na Krista. Znamenitost veličine i snage tog ucjepljenja tvori samo redovničko zavjetovanje.

Ta se nova sveza čovjeka s trojedinim Bogu izvodi u Isusu Kristu. Taj savez raste iz temelja onoga izvornog veza koji se nalazi u sakramentu krštenja. Redovničko zavjetovanje »ima svoje duboko korijenje u krsnoj posveti, koju potpunije izražava« (PC, 5). Na taj način zavjetovanje u konstitutivnom pogledu postaje novo posvećenje: tj. posvećenje i darivanje ljudske osobe Bogu kojega osoba ljubi iznad svega. Dužnošću koja se preuzima zavjetovanjem, a na koju spada ostvarenje evanđeoskih savjeta čistoće, siromaštva i poslušnosti prema propisima vaših redovničkih obitelji, izražava se potpuno posvećenje Bogu a to je ujedno i pomagalo za posvećenje. Odatle se oblikuju i vlastito svjedočenje i apostolat Bogu posvećenih osoba. Zaista to kao korijen navedenoga svjesnog i slobodnog posvećenja i onoga što odatle slijedi, tj. sebedarja kojim se netko predaje Bogu u svojinu, treba tražiti u krštenju. Taj nas sakrament privodi pashalnom otajstvu kao k vrhuncu i središtu otkupljenja koje je Krist izveo.

Da bi se redovničko zavjetovanje istinski procijenilo i postavilo u pravo svjetlo, potrebno se podsjetiti na poticajne riječi sv. Pavla sadržane u poslanici Rimljanima: »zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu smrt kršteni? Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist... i mi živjeli novim životom« (Rim 6,3-4); »naš je stari čovjek razapet... da više ne robujemo grijehu« (Rim 6,6); »Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu« (Rim 6,11).

Redovničko je zavjetovanje — sakramentalnom snagom krštenja na kojoj je ukorijenjeno — »nova suukopanost u Kristovu smrt«; nova je zbog svjesnosti duha i izbora; nova zbog ljubavi i zvanja; nova zbog neprestanog »obraćanja«. Ta »ukopanost u smrt« djeluje da čovjek »ukopan s Kristom« »kao Krist živi novim životom«. Na raspetome se Kristu osnivaju, kao na uzvišenom temelju, bilo krsno posvećenje ili zavjetovanje evanđeoskih savjeta, koje — prema riječima II. vat. sabora — »daje neku posebnu posvetu«. To je i smrt i oslobođenje. Sv. Pavao kaže: »smatrajte sebe mrtvima grijehu«, a ujedno tu smrt naziva »slobodom od grijeha«. Upravo redovničko posvećenje, koje počiva na sakramentalnom temelju sv. krštenja, izvodi novi život »za Boga u Isusu Kristu«.

Tako se zaista, da se ponovno poslužimo riječima sv. Pavla uzetim iz poslanice Efežanima, zavjetovanjem evanđeoskih savjeta mnogo zrelije i dublje »odlaže stari čovjek« i na isti se način »oblači u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti« (Ef 4,22-24).

Preveo: VK